

meget ambitiøst, om at reducere de administrative byrder skal vi naturligvis holde fast i. Det her forslag er ikke noget, der på nogen måde tipper læsset. Der er for de 1.100 virksomheder tale om en samlet udgift på 600.000 kr., og når man tænker på, hvor mange milliarder kroner virksomhederne tilsammen indtjener, er det et så uanseeligt lille beløb, at jeg ikke mener, at man kan begynde at tale om, at det er en væsentlig administrativ byrde og slet ikke for de små og mellemstore virksomheder, som lovforslaget ikke omfatter.

Kl. 10:29

Formanden:

Ja tak. Så er det hr. Steen Gade, og derefter er det fru Colette L. Brix.

Kl. 10:29

Steen Gade (SF):

Jeg vil lige sige nogle få ord om det med tallene og status og sådan noget. Den rapport, jeg fremhæver, handler om, hvordan situationen er i Danmark i dag, for det er jo situationen op til i dag, han har analyseret. Så siger ministeren, at når vi vedtager det her, kommer vi op på det højeste ambitionsniveau, og det er jo derfor, vi stemmer for forslaget. SF støtter forslaget, fordi vi håber, at vi kommer op på det højeste ambitionsniveau.

Så kommer vores ændringsforslag i dag, som ministeren afviser med den begrundelse, at man går ind for frivillighed. Nu blev jeg faktisk helt forvirret. For sådan som jeg har læst forslaget, bliver lige netop de statslige virksomheder af regeringen tvunget til at rapportere efter global compact. Det er rigtigt, vil jeg sige til ministeren. Det gør man, så det tvinger regeringen dem til. Det eneste, det her ændringsforslag betyder, er, at de samme firmaer, som regeringen klogt tvinger til at tilslutte sig det, der hedder global compact i FN, siger vi også til, at de skal rapportere efter FN's mest ambitiøse program. Og jeg skal lade være med at sige, hvad det hedder på udenlandsk.

Det er, hvad ændringsforslaget handler om. Det handler ikke om at være for eller imod frivillighed. For regeringen har klogelig besluttet, at når man er hovedaktionær, kan man ikke diskutere det pjat. For hvis man er hovedaktionær og går ind for, at der skal udvises samfundsansvar i en virksomhed, så er man som hovedaktionær den, der ejer virksomheden. Så kan man jo ikke stå og sige et fra talerstolen, uden at man gør det samme i den virksomhed, som man ejer. Det, jeg simpelt hen bare ikke forstår, er, hvorfor

man så ikke gør det på det skrappeste niveau så at sige og dermed gør det samme som i Sverige i de offentligt ejede virksomheder.

Kl. 10:31

Formanden:

Tak til hr. Steen Gade. Så er det fru Colette L. Brix.

Kl. 10:31

Colette L. Brix (DF):

Jeg hørte ministeren sige, at vi talte med to tunger. Nej, det er ikke os, der taler med to tunger. Det er regeringen, der taler med to tunger. Vi skal ikke have mere bras, vi skal ikke have mere administrativt bøvl, og så laver man sådan noget her, der siger – og det skal folk jo vide – at de 70 virksomheder, der ikke har en samfundspolitik, skal gå ind og skrive i deres årsregnskabsrapport, at de ikke har det. Hvorfor dog det? Hvis det er en succeshistorie med alle de andre, så lad dog dem skrive det, og lad dog de 70 være i fred. Jeg har aldrig kendt noget lignende. Hvad er det dog for noget bras at lave? Det er total tvang. Man kunne lige så godt skrive tvang med store bogstaver hen over det.

Det er ikke os, der taler med to tunger, det er regeringen, der taler med to tunger. Virksomhederne ved snart ikke, hvad der kommer fra den kant, om der kommer mere bøvl eller ej. For det er hver gang Dansk Folkeparti, der skal kæmpe den sag. Sådan er det hver eneste gang. Hvad enten det handler om konkurrenceloven, eller om vi er nede i det her, så er det hver eneste gang Dansk Folkeparti.

Kl. 10:32

Formanden:

Ja tak. Økonomi- og erhvervsministeren.

Kl. 10:32

Økonomi- og erhvervsministeren (Lene Espersen):

Først vil jeg sige til hr. Steen Gade, at den svenske regerings retningslinjer for statsejede virksomheders rapportering bygger på et princip om comply or explain. Virksomhederne kan altså også undlade at følge retningslinjerne, hvis de forklarer det. Og så vil jeg sige til hr. Steen Gade, at vi altså stadig væk mener, at det må være frivilligt, hvilke principper man ønsker at benytte sig af. Man kan vælge at tilslutte sig det, der hedder global reporting initiative, som jeg tror var noget af det, hr. Steen Gade ikke sagde, men som måske var det, hr. Steen Gade valgte. Men man kan så også vælge andre måder at gøre det på. Jeg tror stadig væk på, at den klogeste vej at gå er at lade det være et forretningsdre-